

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

De primorum parentum transgressione

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

D. ALCHIMI AVITI
LIBER SECVNDVS DE
primorum parentum transgressione.

CAPVT I.

Paradisi u-
bertas & de
litia.

Titur interea venturi nescia casus
Libertas segura bonis; fruiturq; beata
Vbertate loci; largos hinc porrigit illis
Tellus prompta cibos; fruticis quin
semper opimi

Sumitur alternus tenui de cespite fructus.
Nam si curuati foecundo pondere rami
Mitia submittunt sublimi ex arbore poma:
Protinus in florem vacuus turgescere palmes
Incipit: incipit nouis fructum promittere gemmis.
Iam si praedulces delectat carpere somnos:
Mollibus in pratis, pictaq; recumbitur herba.
Quumq; voluntati sacrum nemus offerat omnes
Delitias, opibusq; nouis se praebet amplum:
Hinc suaues epulas capiunt, escamq; requirunt:
Quantum nulla fames cogit, nec lassata fouendo
Indigus hortatur compleri viscera venter.
Et nisi concessum libuisset noscere pastum
Esuries ignota cibos non posceret vlllos:
Nulla famefcentem fulcirent pabula vitam.

Interea

Interea nondum transgressi iussa parentes
 Corpora nuda vident; nec se inter cernere nudos
 Dispudet; ipsa rudis foedū nil sentit honestas.
 Non natura hominis, viciū sed causa pudori est.
 Nam quæcūq; bonus formauit mēbra creator
 Quir pudibūda forēt: neq; enim sūmi añ relicta
 Iussa Dei, quidquā conspectu turpe: sed ipsa
 Tunc mens intactos seruabat candida visus:
 Quin & talis erat naturæ gloria primæ
 Angelicæ qualis narratur gloria vitæ
 Sidereas habitare domos: qualemq; redemptis
 Spondet reddendā mortis post tēpora Christus: *Luce. 20.*
 Queis neq; cōiugium curæ, nec foedere turpi
 Miscuerit calidos carnalis copula sexus.
 Quādo aberit gemitus, luxus, metus, ira, voluptas,
 Fraus, dolor, atq; dolus, meror, discordia, liuor,
 Nullus egens, nullus cupiens, sed pace sub vna
 Sufficiet cunctis sanctorum gloria Christus.

CAPVT

II.

HIS πρωτοπλάστῳ sensum primordia sacra
 Cōtinuere bonis: donec certamine primo
 Vinceret oppressos fallacem culpa per hostem.
 Angelus hic fuerat dudum: sed crimine postquā
 c Succensus

Succensus proprio tumidos exarsit in ausus,
 Se fecisse putans, mox tanquã cõditor esset
 Ipse sui, rabido concepit corde furorem:

Esaiæ. 14. Auctoremq; negans, diuinũ consequar (inquit)
 Nomen, et æternam ponã super æthera sedem,
 Excelso similis, summis nec viribus impar.
 Talia iactantem præcella potentia cœlo
 Iecit, & eiectum prisco spoliavit honore:
 Quiq; creaturæ præfulsit in ordine primus,
 Primas venturo pendet sub iudice pœnas.
 Illum quandoquidem grauior sententia punit
 Quem mirũ cecidisse putes: nam crimen aceruat
 Auctor, in ignaro minor est peccante reatus.
 Durius idq; malũ quod maior fecit habetur,
 Sed quod viuaces pertendit, in abdita sensus,
 Quodq; futura videt, rerumq; archana resignat:
 Angelici feruens superest natura vigoris,
 Horrendum dictu, signisq; notabile monstrũ:
 Nam quidquid toto dirũ committitur orbe
 Iste docet, scelerumq; manus ac tela gubernat:
 Pugnat & occultus, per publica crimina latro,
 Et nunc sæpe hominũ, nunc ille in sæua ferarũ
 Vertitur ora, subinde novos mutantia vultus.

Alitis

Alitis interdum subito mentita volantis
 Fit species; habitusq̄ iterum confingit honestos.
 Rursum etiã apparens formoso in corpore virgo.
 Illicit arduentes obscœna in gaudia visus:
 Sæpe etiam cupidis argētum immane coruscat,
 Accenditq̄ animos auri fallentis amore,
 Delusos fugiens vano phantasmate tactus.
 Nulli certa fides constat, vel gratia formę:
 Sed quo quemq̄ modo capiat teneat' ue nocēdo
 Opportuna dolis, clausæq̄ accōmoda fraudi
 Sumitur exterior simulata mente figura.
 Maior adhuc etiã sæuo permissa potestas,
 Ter sanctũ vt vincat, dudũ collata creato.
 Sic natura valet, rectã quã condidit auctor:
 Sed post ad prauos subuersor transtulit vsus.

C A P V T

III.

VIdit vt iste novos homines in sede quieta
 Ducere fœlicem nullo discrimine vitã,
 Et lege accepta domino famularier orbis,
 Subiectisq̄ frui placida inter gaudia rebus:
 Cōmouit subitũ zeli scintilla vaporem:
 Excreuitq̄ calens in sæua incendia liuor.
 Vicinum tunc forte fuit quũ decidit alto

Diaboli inui
 dia.

c 2 Tempus,

Tempus, & innexam traxit per prona cateruam:
Hoc recolēs, casumq̄ premens in corde recentē,
Plus doluit perijsse sibi, quod possidet alter.
Tunc mixtus cū felle pudor sic pectore questus
Explicat, & tali suspiria voce relaxat,
Proh dolor, hoc nobis subitū cōsurgere plasma,
Inuisumq̄ genus nostra creuisse ruina:
Me celsum virtus habuit, nunc ecce neglectus
Pellor, & angelico limus succedit honori
Cœlum terra tenet, vili cōpage leuata
Regnat humus: nobisc̄ perit translata potestas.
Nec tamen in totum perijt, pars magna retentat
Vim propriam: summaq̄ cluit virtute nocendi.
Nil differre iuuat: iam nunc certamine blando
Congrediar, dum prima salus, experta nec vllos
Simplicitas ignaua dolos ad tela pauebit.
Nam melius soli capientur fraude, priusquàm
Fœcūdā mittant æterna in secula prolem.
Nil immortale è terra prodire sinendum est.
Fons generis pereat, capitis defectio membris
Semen mortis erit: pariat discrimina læti
Vitæ principium: cuncti feriantur in vno:
Non faciet viuum radix occisa cacumen.

Hæc

Hæc mihi deiecto tantum solatia restant;
 Si nequeo clausos iterū conscendere cœlos,
 His quoq; claudētur: leuius cecidisse putandū est
 Si noua perdatur simili substantia casu.
 Sit comes excidiꝝ, subeat consortia poenæ:
 Et quos præuideo nobiscum diuidat ignes.
 Sed ne difficilis fallendī causa putetur
 Hæc monstrāda via est, dudū quā sepe cucurri
 In pronum lapsus: quæ me iactantia cœlo
 Expulit, hæc hominem paradisi è limine pellat.
 Sic ait, & gemitus vocem clausere dolentis

CAPVT IIII.

FOrte fuit cunctis animalibus altior astu, Genesis. 3.
 Aemulus arguto callet qui pectore serpens:
 Huius transgressor de cunctis sumere formam
 Eligit, aërium statim sibi corpus adaptans:
 Inq; repentinum mutatus tenditur anguem.
 Fit longa ceruice draco, splendentia colla
 Depingit maculis, teretisq; volumina dorsi
 Asperat, & squāmis per terga rigentibus armat.
 Qualis vere nouo primis quum mensibus æstas
 Præmittit latos post frigora pigra tepores
 Euadit veterem renouatis motibus annum.

c 3 Sicca

Sicca virescenti permutans germina fronde,
 Sic prodit coluber lucenti pelle tumescens,
 Et tandem egrediens terrarūq; abdita linquens,
 Præfert terribilis metuendū forma draconē.
 Dira micant oculi: tū lumine visus acuto
 Lætior optatū discit consuescere solem.
 Nūc stridit blandū, crebro nunc carmine fauces
 Ludunt, & trifidā dispergūt guttura linguā

CAPVT

V.

ERgo vt vipeream malesuada fraude figurā
 Induit, & totū fallax processit in anguē;
 Peruolat ad lucū: tū forte rubentia læti
 Carpebant iuuenes viridi de palmitē māla.
 Hic veritus serpens firma ne mente virili
 Non queat effuso subuertere corda veneno;
 Arboris in vetitæ spiris reptantibus altū
 Porrigitur: tractumq; suū sublimibus equans
 Auditū facilem leni sic voce momordit.
 O felix, mundiꝝ decus pulcherrima virgo,
 Ornat quā roseo præfulgens forma pudore,
 Tu generi ventura parens: te maximus orbis
 Expectat matrē: tu prima & certa voluntas
 Solamenq; viri, sine qua nec viuere possit

Vt maior

Vt maior sic iure tuo subiectus amori:
 Cui iuncta es pulchram vt reddas in tēpore prolē,
 Vobis digna datur paradisi in vertice sedes:
 Vos subiecta tremūt famulans substātia mundi:
 Quod cœlū, quod terra creat, qđ gurgite magnō
 Producit pelagus, vestros cōfertur in vsus.
 Nil natura negat, datur ecce in cuncta potestas.
 Nō equidē inuideo, miror magis: & tamen ista
 Cur Deus inuidit vobis ex arbore fructus?
 Scire velim quis dira iubet, quis talia dona
 Inuidet, & rebus ieiunia miscet opimis,

CAPVT

VI.

Hic male blanditā fixerunt sibila vocem.
 Quis stupor o mulier mētē caligine clausit
 Cum serpente loqui? verbū cōmittere bruto
 Nō pudet vt vestrā p̄sumat belua linguā?
 Et monstrū pateris, respōsumq; insuper addis?
 Ergo vbi mortiferū seductilis Eua venenū
 Auribus accipiens, cladi consensit iniquæ:
 Tunc ad serpentē vano sic ore locuta est.
 Suauibus o pollens coluber dulcissime verbis,
 Non vt rere, Deus nobis ieiunia suasisit:
 Nec prohibet largo curari corpora pastu.

c 4 Ecce

Cur præcepit vobis Deus ut nō comederetis ex omni ligno paradisi? Genes. 3. Apostrophe ad Euam.

Ecce vides epulas totus quas porrigit orbis:
 Omnibus ijs licite genitor promptissimus vti
 Præstitit, & totas esu laxauit habenas:
 Hæc sola est nemoris medijs quã perspicis, arbor
 Interdicta cibus, hæc tantum tangere nobis
 Poma nefas; diues præsumit cætera victus
 Quod si libertas temerari noxia legem,
 Iurans terribili prædixit voce creator,
 Quadam nos statim luituros morte reatum.
 Quid uero mortem appellet, doctissime serpens
 Pande libens, rudibus nobis incognita res est.

CAPVT

VII.

CALLIDUS IDE draco, & læti tũ spõte magister,
 Interitũ docet; & captas sic fatur ad aures.

*Nequaquam
 morte morie
 nuni. Gene. 3.*

Terroris vacuũ formidans fœmina nomen,
 Nequaquã vos dira manet sententia mortis,
 Sed pater inuisus sortem non contulit æquã:
 Nec vos scire dedit, sibimet quẽ summa reseruat.
 Quid iuuat ornatũ comprẽdi aut cernere mũdũ,
 Et cæcas misero concludi carcere mentes?
 Corporeos pariter sensus, oculosq; patentes
 Et brutis natura dedit: sol omnibus vnus,
 Seruit, ab humano nec distat belua visu.

Consiliũ

Consiliū mage sūme meū, mentesq; supernis
 Inſere, & erectos in cœlum porrige ſenſus.
 Namq; id quod vetitū formidas tangere pomū,
 Scire dabit quæcunq; pater ſecreta reponit.
 Tu modo ſuſpenſos tantū ne contrahe tactus;
 Ne captiua diu frenetur lege voluntas.
 Namq; vbi diuinum libaueris ore ſaporem,
 Mox purgata ſuo faciet tua lumina viſu
 Aequiparare deos ſic ſancta vt noxia noſſe,
 Iniuſtū recto; uero diſcernere falſum.

CAPVT

VIII.

TAlia fallaci ſpondentem dona ſuſurro
 Credula ſubmiſſo miratur ſœmina uultu.
 Et iam iamq; magis cunctari, & flectere ſenſum
 Incipit, & dubiã læto plus addere mentem.
 Ille vt vicino victam diſcrimine ſenſit,
 Vnum de cunctis lætali ex arbore malum
 Detrahit; & ſecū nutanti protinus offert.
 Nec ſpernit miſerū mulier male credula munus
 Sed manibus pomū ignaris lætale retractans,
 Naribus interdū labiſq; patentibus vltro
 Iungit, & ignorans ludit de morte futura.

c §

Caput

*Apostrophe
ad Euam.*

Quoties ori admotū cōpuncta retraxit,
Audacisq; malī titubās sub pōdere dextra
Cessit, & effectū sceleris tremefacta refugit.
Dñs tamen esse cupit similis, serpitq; venenū
Ambitione nocens; rapiunt contraria mentē,
Hinc amor inde timor, dubiā iactantia pulsat;
Interdumq; etiā lex subuenit; æstuat anceps
Ambigui cordis dura inter prælia fluctus.
Nec tamen incentor desistit fallere serpens,
Ostentatq; cibū dubiæ, queriturq; morari.

CAPVT

X.

VT tandem victæ grauior sententia sedit
Æternā tentare famem per criminis escā,
Serpentē satiare cibo quē sumeret ipsa;
Annuīt insidijs, & pomū morfa momordit.
Dulce subit virus, capitur mors horrida pastu.
Continet hic primū sua gaudia callidus anguis,
Dissimulatq; ferū victoria sæua triumphum.

CAPVT

XI.

Ignarus facti diuersa ex parte reuertens
Adam, diffusū latus per gramina campi,
Coniugis amplexus, atq; oscula casta petebat;
Occurrit

Occurrit mulier, cui tunc audacia primū
 Flabat foemineos animosa in corda furores:
 Et sic orsa loqui, semesum namq; gerebat
 Afferuans misero pomū exitiale marito.
 Sume cibū dulcis vitali ex germine cōiunx
 Quod similes summo faciet nos esse tonanti,
 Numinibusq; pares: non hoc tibi nescia donū
 Sed iam docta fero: primus mea viscera gustus
 Attigit, audaci dissoluens pacta periclo.
 Crede libens, mentē scelus est dubitasse virilem:
 Quod mulier potuit, præcedere forte timebas,
 Saltem consequere, atq; animos attolle iacentes.
 Lumina quur flectis? quur p̄spera vota moraris?
 Venturoq; diu tempus furaris honoris?

CAPVT

XII.

HAec effata manu victuræ fercula mortis
 Intereunte anima loetū dū crimina pascunt,
 Porrigit infausto coniunx insana marito.
 Accipit infoelix malesuadi verba susurri,
 Demisitq; suos ad noxia crimina sensus.
 Non illū trepidi concussit causa pauoris:
 Nec tantū est gustu cunctatus, foemina quātū:
 Insequitur velox, miserēq; ex coniugis ore
 Constanter

Constanter rapit inconstans dotale venenum.
 Faucibus & patulis inimicas porrigit escas,
 Vix vno pomū libabat succida morſu
 Ingluuiēs, ſummumq; dabat vix eſca ſaporem;

*Et apti ſunt
oculi eorum.* Ecce repentinus fulgor circumſtitit ora,
 Lugendoq; nouos reſpexit lumine viſus.

Gene. 3.

Non cæcos natura dedit, nec luminis vſu
 Priuatum peperit formæ perfectio vultum.
 Nunc vero mage cæcus eris, cui non ſatis illud
 Noſcere quod tantus voluit te noſſe creator:
 Ad vitam vobis cernendi facta facultas:
 Nunc vero lætū ſed veſtra ſponte videtis:
 Tum patuiſſe gemūt oculos: nam culpa rebellis
 Fulſit, & obſcœnos ſenſerunt corpora motus.
 Tūc primum nudos (dubium quid dicere poſſim
 Extingtus, natus ne pudor) circumſpicit artus.
 Erubuit propriæ tunc mens ſibi conſcīa culpæ,
 Pugnavitq; ſuis carnis lex indita membrīs.

CAPVT

XIII.

*Anxia curio
ſitas ad Adā
incepit.*

NAmq; hinc poſteritas viciato germine duxit
 Artibus illicitis cognoſcere velle futura:
 Archanisq; ſacris tardos immittere ſenſus:
 Edita uel cœlo, vel tetro merſa profundo

Rimari

Rimari, inq̄ cauas naturæ irrumperere leges:
 Quærere quàm dextro quisquã sit fidere natus:
 Prospera quàm ducat restantis tempora vitæ:
 Dissimilem paribus prouentum discere signis:
 Nec non & geminos vno sub tempore fusos,
 Quos indiscretus luci subduxerit orbis,
 Motibus aduersis varia sub sorte notare:
 Indigetes quosdam stellis adscribere diuos,
 Iunior antiquis ætas quos prætulit astris:
 Atq̄ infernali iam dudū mole sepultis,
 Vana per immensum disponere nomina cœlum.

CAPVT XIII.

IAm magicam digne valeat quis dicere fraudē
 Occultas tacito tentantem pectore vires:
 Legifer vt quōdam vates sub rege superbo
 Dum noua monstraret iussi miracula signi,
 Commouit liuore magos ut talia tentent.
 Accumulentq̄ suas zelo feruente ruinas.
 Queis forsan si suppeteret non vana potestas
 Demere non etiam properarent addere monstra:
 Aemula sed signis tantum, non uiribus æqua
 Quod remouere nequit, duplicata sustinet ira.
 Hinc est laudato quod possunt carmine marsi

Marsi popu
 li ualēt incan
 tationibus.

Quum

Quum tacita fauos producunt arte dracones
 Absentes, & sepe iubent conflagrare secum,
 Tuncvt quisq; grauem bello persenserit hydram
 Aspidis aut duræ clausas cognouerit iras,
 Concutit interius secreti carminis arma:
 Protinus & laxis verbo, lactente venenis,
 Mox impune manu coluber tractatur inermi:
 Et morsus tantum non virus in angue timetur.
 Interdum perit incantans, si callida surdus
 Adiuratoris contempsit murmura serpens:
 Hoc quoniam de matre trahunt, & origine prima.
 Anguinæ fraudis quod sic linguæq; periti
 In speciem reddunt commercia mutua fandi.
 Nec minus hos pulsant; temeraria cura sciendi
 Angit præscitus ducti quos terminus æui:
 Quum tamen eductas inferni sedibus umbras
 Colloquium miscere putent, & nota referre,
 Spiritus erroris qui tum bacchatur in illis,
 Ad consulta parat vanis responsa figuris:
 Ne vero multis dicamus singula verbis:
 Præsentis illusus, damnabitur ille perenni
 Iudicio, quisquis vetitum cognoscere tentat

Marfi Circe
 matre gloria
 tur.

Caput

NEc iam sola fuit seruatrix Eua malorū:
 Dicam nunc aliam, tali quæ peste laborans
 Nescia parendi domini mandata neglexit:
 Quãquam nec similit̃ causam cõtẽdero, quũ nec
 Tum mage cõsultum seduxerit illa maritum.
 Peccandi quasdam feruor succenderat vrbes,
 Omnia permittens laxatis crimina frenis:
 Incestus vice legis erat, ius sola regebat
 Luxuries, regni sedem metata voluptas,
 Indigenas populos domina sub carne tenebat.
 Et scelerum ingenti studio, quæ iusserat olim
 Subiectos fugitare viros respública, ab illis
 Abstiniuisse nephas: & non peccasse, pudendum
 Credebant omnes, facinus quos iunxerat vnum.
 Talibus offensus iudex, atq; arbiter orbis
 Quum fureret, flammascq; loco, finemq; pararet
 Quendam dissimilem cunctis, tectocq; latentem,
 Qui tũc forsã erat Sodoma peregrinus in urbe,
 Vnum inter multos verbis Loth conuenit istis.
 Oppida lasciuo iandudum plena furore,
 Respergunt cœlum maculis, nostrascq; fatigant
 Quamuis obstructas scelerũ clamoribus vrbes.
 Imminet

Gene. 18.
 Sodomorum
 lasciuies.

Loth probi-
 tas.

Imminet exitium, nam incensa libidine tellus
 Ignibus ardebit: restinguet fulminis imber,
 Quæ non extinxit feruentia crimina fletus.
 Ipsa in perpetuas soluetur terra fauillas,
 Conseruans cineres post dira incendia viuos:
 Tu nunc linque domum, perituras desere terras,
 Nam rea cum dignis subsident arua colonis.
 Sed tamen interea ne te cõiunxeris illis,
 Ne forte impendens lætum coniungat eisdem:
 Virgineamq; abduc sobolem, solatia coniunx
 Augeat: ñs tantum socijs contentus abito:
 Accelerate fugam, & contendite tramite recto:
 Nec subuertendas quisquã respexerit vrbes:
 Este mali expertes, pœnas quicumq; videbit
 Sentiet, atq; suæ mortis spectacula secum
 Quæ meruere feret: saluandis terror abesto.
 Hec pater. ast illi properant abscedere terra,
 Inciduntq; moras, crudeliaq; arua relinquunt.

CAPVT

XVII.

COEperat obduci densa caligine victum
 Atq; ignota prius demittere murmuracœlũ
 Nec sic vt tonitru crebro quum percitus ether
 Ostentat pavidis innoxia fulmina terris;
 Sed prorsus

Sed prorsus finale malum terrore minaci
 Tetra per aërios mittebat signa tumultus.
 Tendebant moniti simul & mandata tenētes
 Concessam & rectis ad sedem vultibus ibant.
 Callidus alta petens sed qui subuerterat Euan
 Serpens, foemineam consuetus tangere mentem,
 Nil quoq; formidans animū tentare virilem.
 Inspirat miseræ cognoscere velle ruinas,
 Et simul euafas visu deprendere clades.
 O crudelem animi nō iam tibi sufficit vnam
 Succubuisse dolo; & funesta clade nepotes
 Affecisse suos; o stulti infania sexus.
 Quid stolidas affectas frustrari parte bonorum
 Dum mala nosse cupis; Si nos exempla priorū
 Non terrent, nostro spes exempla timori.
 Vel post te pereat scrutandi dira libido
 Illicitum quod scire fuit, vetitumq; tueri.
 Respicias tantum, nec narratura videbis.

*Apostrophe
 ad Lothvxo
 rem.*

CAPVT

XVIII.

ERgo vbi maiorem vicina ex vrbe tumultū
 Audiuit mulier, vultū deflexa retrorsum
 Vix primo in visu restrictis motibus hæsit,
 Cernere desistens quum coeperat: inde gelato
 d Sanguine

*Metamor=
 phosis vxor=
 is Loth.
 Gen. 19.*

Sanguine marmoreus perfudit viscera torpor.
 Diriguere genæ; pallor nouus inficit ora.
 Lumina nec clausit; nec saltē concidit illo
 Pondere, quo pulsant collapſa cadauera terrā:
 Sed stetit horrendo perlucens massa nitore
 Seruauitq; suam species decepta figurā.
 Nec facile nosſes vitrum, lapis an ne metallū est
 Succedens homini; nisi sal gustu indicet ipſo.
 Ex tunc insipido mulier præuenta reatu,
 Plus falsum sine mente sapit, quæ pūgere sensus
 Exempliq; potest salibus condire videntes.
 Hoc tamē hic mirū est, q; Loth nō flectitur, ipsam
 Nec sociā sequitur primo constantior Adam.
 Quanquā id credo magis factū, quia visa referre
 Iam nequit elinguis: quæ si cōperta referret,
 Forſan & in similes ausus temeraria, traxet;
 Credulo vt imposuit virgo primæua marito:
 Quæ post quā sese pariter comitēq; fefellit
 Et nondū natā p̄ercuſit vulnere prolem:
 Tum victor serpens certamine letus ab ipſo,
 Puniceā crispans squammoso in vertice cristam,
 Nec iam diſſimulans quē preſſerat ante triūphū,
 Acrior insultat victis, & talibus inſit.
 En affectatæ vobis est gloria laudis

Reddita, qui peruersa simulq; etiã optima nostis.
 Cũcta ego vos docui, sensumq; per abdita duxi.
 Et quodcunq; malũ solers natura negabat
 Institui, pactumq; meũ ne forte negetis
 Seruauĩ; & firma vosmet mihi forte dicaui.
 Nec Deus in vobis quãuis formauerit ante
 Iam plus iuris habet: teneat quod condidit ipse,
 Quod docui mecum est: maior mihi portio restat.
 Multa creatori debetis, plura magistro.
 Dixit, & in media trepidos caligine linquens
 Per mediũ fugiens euauit aëra corpus.

FINIS LIB. SECVNDI.

ALCHIMI AVITI

Viennēsis archiepiscopi de parentũ à paradiso
 expulsione & snia dñi Liber tertius.

CAPVT I.

Tempus erat quũ sol mediũ trãscende-
 rat axem,

Pronus & excelsi liquēs fastigia cētri,
 Vicina iã nocte leues p̄miserat auras.

Tunc illis maior curarum voluitur estus:
 Feruentescq; tenent male conscia corda dolores.
 Tum pudor his capto detorquet lumina sensu.
 Nec iam secura præstatur luce tueri

d 2 Signatam